

8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen. Kantajat väittävät, että SRB yhtäältä tukeutuu säännösten, joissa peruuttamattomien maksusitoumusten käyttö sallitaan, virheelliseen tulkintaan määräämällä identtisen toimenpiteen kaikille laitoksille abstraktin analyysin perusteella ja toisaalta vie tehokkaan vaikutuksen kyseisiltä säännöksiltä siltä osin kuin peruuttamattomien maksusitoumusten osuus on systemaattisesti ja perusteluitta riittävä rajoitettuna lakisääteeseen minimiin.

- (¹) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 255, s. 1).
- (²) Asetuksen N:o 806/2014 yhdenmukaisista soveltamisedellytyksistä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavien ennakkolisten vakaumaksujen osalta 19.12.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/81 (EUVL 2015, L 15, s. 1).
- (³) Direktiivin 2014/59 täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

Kanne 4.7.2022 – Confédération nationale du Crédit mutuel ym. v. SRB

(Asia T-392/22)

(2022/C 311/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Pariisi, Ranska) ja muut 25 kantajaa (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (Single Resolution Board, SRB)

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- SEUT 263 artiklan nojalla kumooa yhteiseen kriisinratkaisurahastoon (Single Resolution Fund, SRF) vuodelta 2022 suoritettavien ennakkolisten vakaumaksujen laskennasta 11.4.2022 tehdyn päätöksen nro SRB/ES/2022/18 siltä osin kuin se koskee kantajia
- toteaa SEUT 277 artiklan nojalla, että yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen (Single Resolution Mechanism, SRM) (¹), täytäntöönpanoasetuksen (²) ja delegoidun asetuksen (³) seuraavia säännöksiä ei sovelleta:
 - SRM-asetuksen 69 artiklan 1 kohta, 69 artiklan 2 kohta, 70 artiklan 1 kohta ja 70 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
 - delegoidun asetuksen 4 artiklan 2 kohta ja 5, 6, 7 ja 20 artikla sekä liite I
 - täytäntöönpanoasetuksen 4 artikla
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahdeksaan kanneperusteeseen, jotka ovat keskeisiltä osiltaan identtiset tai samankaltaiset kuin ne, joihin vedotaan asiassa T-391/22, Société générale ym. v. SRB.

- (¹) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 255, s. 1).
- (²) Asetuksen N:o 806/2014 yhdenmukaisista soveltamisedellytyksistä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavien ennakkolisten vakaumaksujen osalta 19.12.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/81 (EUVL 2015, L 15, s. 1).
- (³) Direktiivin 2014/59 täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).